

[Lis Groes.]

Politikens søndagsnummer, hvordan hr. Poul Sørensen lagde mange mil mellem sig og konservatismen som livsform.

I dag oplevede vi imidlertid, at de konservatives politiske ordfører, der endda hører til blandt gruppens yngre medlemmer, stadig sidder fast i gamle konservative fordomme i sin vurdering af kvinders arbejde i dette høje ting. Jeg vil gerne oplyse hr. Haunstrup Clemmensen om, at folketinget ikke er en syklub. Jeg vil gerne understrege, at kvindelige folketingsmedlemmer opfatter og omfatter deres arbejde med samme alvor og interesse som mandlige folketingsmedlemmer. Og jeg vil gerne så indtrængende, som det er mig muligt, betro hr. Haunstrup Clemmensen, at det er ganske utilladeligt af ham at ville henvide os til korsstingsbroderi, endda små korssting.

Nu indrømmer jeg, at det kun var tingets socialdemokratiske kvindelige medlemmer, der blev sat i bås, men hele den tankegang, der lå bag dette, har sikkert skåret ud i pap for alle tingets medlemmer, at hr. Haunstrup Clemmensens syn på kvinders deltagelse i politisk arbejde er konservativ i dette ords allerinderligste betydning.

Nu vil hr. Haunstrup Clemmensen måske anføre, at det hele var tænkt som en vittighed. Så må jeg bedrøve ham med, at det var trist, at det virkede dumt og ikke spor morsomt. Og jeg vil gerne opfordre hr. Haunstrup Clemmensen — og jeg mener i og for sig at tale på samtlige kvindelige medlemmers vegne — til fremover at undlade at prøve at gøre sig lystig på kvindernes bekostning. Men mon ikke der er sket det for hr. Haunstrup Clemmensen, at hvad hans hjerte er fuldt af, det er munden løbet over med?

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Der er af forskellige ordførere og af enkelte medlemmer uden for ordførernes kredt rettet en række spørgsmål til forskellige ministre, og jeg skal for en dels vedkommende forsøge på at besvare nogle af de stillede spørgsmål, inden jeg går over til en mere generel besvarelse af ordførernes indlæg.

Jeg vil for det første gerne sige i anledning af det, hr. Kai Moltke sagde vedrørende den tragiske begivenhed, der har fundet sted i aftes omkring en græsk eksil-

politikers død her i Danmark, at jeg tror, hr. Kai Moltke uden videre vil acceptere og være enig med mig, når jeg udtaler, at der findes ingen i det danske folketing — som der mig bekendt ikke findes nogen i politisk arbejde i øvrigt i dansk demokrati — der ikke føler både bekymring og i visse situationer afsky over for de betingelser og de vilkår, hvorunder politikere i andre lande må arbejde, og at vi især føler bekymring, når der er tale om, at man på grund af politisk overbevisning tvinges til eksil. Jeg tror, der her er lykkelig enighed imellem alle medlemmer i dette folketing, når vi kan udtale, at for dansk demokrati er det ikke alene en fremmed tankegang, at man skulle kunne drives i landflygtighed på grund af en politisk overbevisning, men det er simpelt hen selve demokratiets modstander, vi her møder, og at det derfor for os i vort arbejde altid må være hovedmodstanderen, vi her skal bekæmpe, når vi møder systemer, der fungerer på den måde. Vi har mange gange i enighed her i folketinget udtrykt netop denne vurdering over for det græske styre, og den skal kun være gentaget her, fordi jeg synes, det er væsentligt i en afslutningsdebat i folketinget, når man har en sådan tragisk begivenhed som baggrund, at få slået fast, at dansk demokrati i enighed har en sådan opfattelse.

Det siger sig selv, at regeringen på nuværende tidspunkt kun kan have relativt begrænsede oplysninger om den tragiske begivenhed og dens nærmere omstændigheder. Jeg skal derfor ikke på nogen måde kunne udtale mig med nogen afgørende vægt om begivenhedens karakter, men kan kun, som jeg også forstod, at hr. Kai Moltke selv var inde på det, oplyse, at de foreløbige undersøgelser fra politiets side ikke alene synes ikke at udelukke, at der kan være tale om selvmord, men visse ting synes endog at understrege, at der er indicier for, at der er tale om et selvmord. Jeg kan oplyse, at der på afdøde bl. a. blev fundet breve, stilet til hustruen, som har et sådant indhold og en sådan karakter, at de vel ikke kan tages som et afgørende bevis for, at der foreligger et selvmord, men som et kraftigt indicium for, at afdøde kan have gået med tanker om selvmord, og det forekommer efter de foreløbige undersøgelser sandsynligt, at brevene er skrevet af den pågæl-